

Dia 15, dia de l'horror per la colla

(les 12 i 5 minuts).

Arriba la colla castellera de Cornellà.

Vam començar l'actuació. Van començar ells amb un tres de set clavat. Bé, ara ens tocava a nosaltres. Amb l'eufòria, les alegries, les corredisses, la massa de la gent que ens feia pensar en un castell, un tres de set. Segons el cap de colla ens havia de quedar millor que als de Cornellà. Però per mi, fer castells no és una forma d'humiliar l'altra colla, sinó de passar-s'ho bé.

Vam col·locar la pinya, en Jordi Contreras va dir: "Endavant XICS!!!"

Vam començar a pujar a un tres de set que ens havia de quedar clavat. Jo pujava, però el castell semblava que tenia ganes de baixar. Em vaig col·locar. En Joan també. L'anxaneta estava a quarts i el castell va fer PLAF!!!!

Per descriure bé el "pinyo", diré això: a l'aire em va donar temps de fer una becaina, mirar l'hora (dos quarts d'una) i esquivar una merda de colom. La veritat és que quan caus no tens temps de pensar res; caus i no et passa res més. (Per alguna cosa tenim una pinya collonuda!).

Bé, en Jordi Contreras em va explicar el "rotllo" que els de la tècnica s'havien equivocat i vam provar una altra vegada el tres de set.

Es va muntar la pinya dues vegades. El cap de colla va dir: "Amunt" i tothom amunt. Mentre pujava encara tenia por, però em vaig col·locar. Semblava clavat. Mentre pujava l'anxaneta per en Joan, el castell va fer PLAF!!!!

I una altra vegada no em vaig fer mal
NO PASA NADA!!!!!!!

Com a mínim va quedar un bon record de les gralles dels Xics en comparació a les de Cornellà...

Nel Martin

La meva primera caiguda a plaça

Mai havia caigut a plaça. Estava acostumat a carregar i descarregar tots els castells. Era l'Ascensió. Havíem de tirar castells alts, com el tres de set, ja que també hi havia la colla castellera de Cornellà, que va obrir l'actuació amb un magnífic tres de set. Nosaltres els vam intentar imitar, però quan entrava l'aixecador, avall. Em va fer molta ràbia aquella caiguda. Mentrestant, Cornellà anava fent castells de set com si res.

Quan ens tornà a tocar a nosaltres vàrem intentar, altre cop, el tres de set. Però en Jordi el va fer baixar, perquè ballava molt, i quan baixàvem els

dosos va tornar a caure.

Aquella actuació havia d'anar molt bé, però va resultar un desastre.

Joan Esquirol

QUINTS AMUNT!!!!!!

Dins els actes de la diada es va fer una xerrada el dijous dia 11 a la Sala Pax. Aquesta xerrada, com indicava el seu títol (Quints amunt!!), anava dedicada a parlar sobre els castells de vuit i el que cal per a poder-los assolir.

Els ponents eren en Jordi Carbonell i l'Alex Sánchez de Vilafranca, en Pep Ribes (Buti), de Castelldefels i en Juampe, de Cornellà.

He cregut interessant de fer un resum del que es va dir en aquesta xerrada, destacant allò que jo vaig creure més interessant.

En primer lloc, m'agradaria destacar el fet que tots els ponents van estar d'acord en dir que els castells de vuit no tenen res a veure amb els castells de set. Segons van dir, el pas de castells de set a vuit és molt més difícil que el de sis a set i no hi ha cap recepta exacta que, seguint-la, porti una colla a assolir-los.

Però el que va semblar que era evident és que primer de tot cal que tota la colla ho vulgui, que tota la colla se senti identificada amb el projecte. A més, cal un increment del nivell tècnic de tota la colla, tant per part del tronc, com de la pinya i de la canalla. Per tant allò que hem de tenir clar és que s'ha de treballar molt, tot i que això comporti alguns sacrificis en el nostre temps de lleure. En aquest sentit es va remarcar que és difícil de fer compatible els castells amb altres "hobbies" i per tant molts cops s'haurà de deixar de banda interessos personals per dedicar-se a la colla.

Quant al nombre ideal de persones, no es va dir cap nombre concret, però es va dir que com més fòssim millor, encara que es va creure que el límit inferior era d'unes 150 persones per assaig. Tot i que cal que tothom sàpiga que és important la posició on està, hem de tenir clar que sigui quina sigui la nostra posició som importants per assolir el castell, ja que com més gran és el castell es necessita més cordó i per tant no es podria fer sense la col·laboració de tots nosaltres, tant a l'assaig com a plaça.

Com ja he dit, i vull tornar a recalcar, es va donar força importància a la canalla. Cal que la canalla sigui molt ràpida i bona, ja que és un component important de tots els castells, però a partir dels castells de vuit, incloent-hi la torre de set, té molta més importància.

La conclusió que en vaig treure personalment és que els castells de vuit són assequibles per a la nostra colla si ens ho prenem tots molt seriosament, encara que, tot i això, ens pot portar més temps del que nosaltres potser desitjàvem, però amb constància i treball ho assolirem!!!!

Ramon Rovira Tarabal

Llenya del 5 de 9 amb folre de la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona al concurs.

